

[Arne Melchior]

På den anden side skal CD aldrig nogen sinde være hindringen for, at der ved konstruktive fremgangsmåder, det være sig på det kulturelle eller det økonomisk-merkantile område af samarbejdsudviklingen, sker en harmonisering af det, vi foretager os i Norden. Vores hovedopgave er, som jeg indledte med at sige, at være formidleren mellem den nordiske familie og den europæiske familie. I en afventen af, at de nordiske lande vil se deres fordel i at tilslutte sig den europæiske familie – hvad der selvfølgelig ville være en ønskesituation – tror jeg, at ministeren for nordiske anliggender og hendes embedsmænd – og det gælder i virkeligheden også langt de fleste af ministerierne i det nordiske samarbejde – fortsat skal øve en betydelig indsats for at være denne brobygger mellem Skandinavien og det europæiske fastland, og det har jeg tillid til vil blive udført af den nuværende regering.

Og lad mig så slutte med at udtale en stor anerkendelse af Foreningen Nordens arbejde, som vi synes er overordentlig vigtigt og prisværdigt, og som vi derfor også til enhver tid, så langt mulighederne rækker, vil være med til at støtte.

Ministeren for nordiske anliggender (Lise Østergaard):

Jeg vil gerne indledningsvis sige til hr. Stinus, at også jeg påskønner den mulighed, som vi her har haft for at drøfte et vigtigt område i det nordiske samarbejde, og så vil jeg i øvrigt besvare nogle af de konkrete spørgsmål, der er stillet til mig, inden jeg afslutningsvis kommer med nogle kommentarer til hr. Stinus' indlæg.

Hr. Enggaard stillede mig nogle konkrete spørgsmål, som jeg gerne vil uddybe noget. Hr. Enggaard pegede på den industripolitiske del af den norsk-svenske aftale som noget meget væsentligt og talte om den industrifond, som er blevet etableret med henblik herpå, og han bad om min holdning til den industrifond, som eksisterer og i en årrække har eksisteret i Nordisk Råd.

Hvad angår industrialiseringsfonden i Nordisk Råd, da har den haft stigende bevilgninger fra år til år, ikke meget stærkt stigende, for vi er jo i det nordiske samarbejde desværre præget af den samme nødvendighed med hensyn til tilbageholdenhed, som vi

er, når det gælder vores nationale budgetter. I dette år var det beløb, der bevilgedes til industrialiseringsfonden, 24 mill. norske kroner og dertil en ekstra stilling til administration af arbejdet.

Forholdet her var det, at der var ubrugte midler til rådighed i fonden til overførsel fra det foregående år, og derfor prioriterede vi i den endelige fastlæggelse af budgettet den nye projektekspofond så højt, at den blev oprettet med et beløb på 6 mill. kr. Der var her tale om et nyt fremstød i udviklingen af fælles nordisk eksportsamarbejde, nemlig muligheden for fælles nordisk eksport til tredjeverdenslande, og det er muligheder, som i en vis forstand er paralleltløbende i forhold til industrialiseringssamarbejdet inden for de nordiske lande. Således har altså vores prioritering været ved budgetlægningen i dette år.

Når Norge og Sverige har været parate til at indskyde så store beløb i industrialiseringsfonden i deres bilaterale aftale, har jeg ikke anden bemærkning dertil, end at de to lande jo må forvente, at der vil være projekter af et omfang, som svarer hertil.

Hr. Enggaard gjorde opmærksom på – og deri er jeg helt enig – at takten i samarbejdet i Nordisk Råd er for langsom. Jeg er enig i den forstand, at det nok for os kniber med konkretiseringen, med virkeliggørelsen af intentionerne i de mange resolutioner og de mange forslag.

Det er et spørgsmål, vi har arbejdet meget intenst med i samarbejdsministerrådet, og over for Nordisk Råds parlamentarikere har vi påpeget nødvendigheden af, at gamle projekter nedlægges for at give plads til nye. Netop nu, hvor vi er i en periode, hvor nye projekter er af den art, vi drøfter her i dag, er det meget væsentligt, at vi skaffer os både ressourcer og kapacitet til at styrke denne side af samarbejdet. Jeg kan sige til hr. Enggaard, at vi i ministerrådet om ganske kort tid i et samråd med præsidiet igen vil tage dette spørgsmål op til behandling.

Jeg vil gøre en bemærkning til de to ordførere hr. Rahbæk Møller og hr. Ib Christensen, som, naturligvis med variationer, havde samme holdning eller samme overskrift på deres indlæg, nemlig dette, at Danmark er på vej ud af Norden. Man kunne endog få fornemmelsen af, at de to ordførere havde en forestilling om, at vi ikke i mands minde har